

of generating revenue. Thus, financing at the expense of borrowed funds is possible only under the conditions of the provision of guarantees by guardian enterprises.

3. Financial support from guardian enterprises. Enterprises eligible for rehabilitation can regularly receive equity capital typical for the respective industry. If necessary, reserve funds in the amount of expected initial losses can also be provided. In order to achieve a sufficient equity quota, an important tool is the write-off of old loans. Pending the implementation of the necessary measures on balance sheets, guardian enterprises can maintain the creditworthiness of their enterprises in order to ensure their solvency and continued operations. As a rule, this support is the provision of a separate guarantee, which makes it possible to obtain a corresponding credit line in commercial banks. In addition to providing loan guarantees and debt write-offs, direct subsidies may also be provided. In this context, social plan subsidies and loans to business associations should be mentioned along with other possibilities.

Thus, the only real possibility to bring the enterprise out of the crisis state is to develop concepts that are as suitable as possible for it and to provide it with the inflow of know-how and capital in a short period of time, thereby quickly catching up with the lag in production and innovation, encouraging the enterprise to entering the market. Experience has shown that the closure of enterprises unsuitable for rehabilitation in no case meant the cessation of their activities. On the contrary, as part of the process of closing the enterprise, it is possible to establish with certainty which of its parts are still suitable for rehabilitation and can be successfully restructured) in order to save at least part of the jobs.

References:

1. Shershnyova E., Oborska S. V. Strategic Management. - K: KNEU, 2002. - 379 p.
2. Tereshchenko O. O. Financial rehabilitation and bankruptcy of enterprises: Education . Manual. - K.: KNEU, 2000. - P. 20-21.
3. Yun H. B. Formation of the anti-crisis management mechanism//Finance and credit. - № 9,- 2002. -S. 6-7.
4. Law of Ukraine "Restoration of the debtor's solvency or declaring him bankrupt" dated May 14, 1992, №. 2343-XI
5. Hess H, Fechner D., Sanierungshandbuch - Nuewied , 1997. - S. 170.
6. Wohe Gunter. Einfuhrung in die Allgemeine betriebswirtschaftslehre . - Munich : Vahlen, 1990. - S. 892-898.

В.І. Олійник, здобувач вищої освіти, група МЕ-23М.

Т.Ф. Рябоволик, доц., канд. екон. наук.

Центральноукраїнський національний технічний університет,
м. Кропивницький, Україна

МЕНЕДЖМЕНТ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА ВИРОБНИЧОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

В умовах сучасного ринку, де конкуренція постійно зростає, забезпечення високої якості продукції є важливою умовою для задоволення потреб споживачів, збереження репутації та досягнення сталого розвитку підприємства. Система менеджменту якості не тільки забезпечує відповідність продукції стандартам, але й сприяє підвищенню ефективності всіх процесів на підприємстві.

Сучасний менеджмент якості ґрунтується на кількох базових принципах, закладених у міжнародних стандартах ISO серії 9000. На рис. 1 наведено основні принципи менеджменту якості.

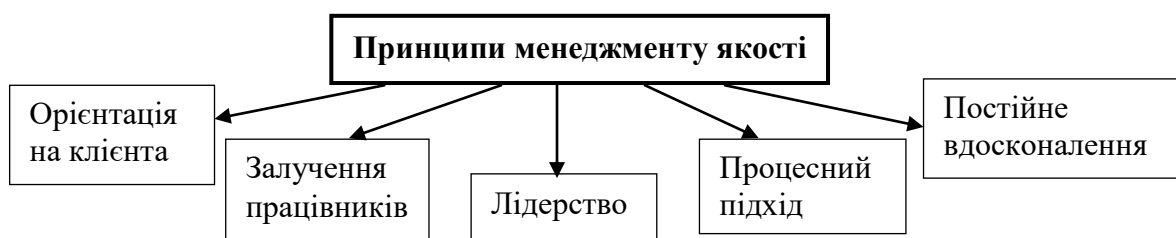

Рис. 1. Основні принципи менеджменту якості виробничого підприємства

Джерело: Складено авторами за матеріалами [1]

Для ефективного управління якістю на виробничому підприємстві використовуються різні інструменти та методи. Серед них [1]:

- система управління якістю (QMS);
- статистичний контроль якості (SQC);
- метод "Шість сигм" (Six Sigma);
- аналіз причин і наслідків (діаграма Ісікави);
- аналіз невідповідностей (FMEA) та ін.

Для успішного впровадження системи менеджменту якості на підприємстві важливо дотримуватись кількох основних етапів [2]:

1 етап. Оцінка поточного стану. На цьому етапі необхідно провести аналіз поточного стану якості продукції та виробничих процесів. Це дозволить виявити слабкі місця та визначити напрямки для вдосконалення.

2 етап. Розробка стратегії якості. На основі результатів оцінки керівництво підприємства розробляє стратегію покращення якості, яка включає цілі, задачі та план дій. Важливо врахувати потреби ринку, стандарти якості, вимоги клієнтів та конкурентне середовище.

3 етап. Впровадження процесного підходу. На цьому етапі відбувається побудова процесної моделі підприємства, де кожен процес має чітко визначені входи, виходи, відповідальних осіб і критерії ефективності. Процеси повинні бути інтегровані в загальну систему менеджменту якості.

4 етап. Навчання персоналу. Одним із ключових аспектів успішного впровадження системи менеджменту якості є навчання працівників. Важливо, щоб кожен співробітник розумів свою роль у процесах управління якістю та був залучений до їх вдосконалення.

5 етап. Моніторинг і контроль. Після впровадження системи необхідно постійно відстежувати її ефективність через систематичний моніторинг і аналіз результатів. Це дозволить оперативно виявляти проблеми та приймати коригувальні рішення.

Впровадження ефективної системи менеджменту якості має безпосередній вплив на результативність підприємства. Така результативність виражається через такі переваги:

- підвищення конкурентоспроможності, оскільки висока якість продукції дозволяє підприємству займати провідні позиції на ринку та залучати нових клієнтів;
- зниження витрат, адже контроль якості на всіх етапах виробництва допомагає зменшити кількість дефектів та відходів, що знижує загальні виробничі витрати;
- покращення репутації, оскільки надання якісної продукції сприяє зміцненню репутації підприємства серед клієнтів, що підвищує їхню лояльність;
- підвищення продуктивності, це можливо завдяки оптимізації процесів за допомогою методів менеджменту якості, що дозволяє підвищити ефективність роботи підприємства, скоротити час на виконання операцій та підвищити продуктивність праці;
- мінімізація ризиків, адже впровадження інструментів контролю якості, таких як FMEA або Six Sigma, допомагає знизити ймовірність виникнення проблем у процесі виробництва та забезпечити стабільність результатів [2].

Менеджмент якості продукції на виробничому підприємстві є невід'ємною складовою

його успішної діяльності. Впровадження системи управління якістю на основі міжнародних стандартів, таких як ISO 9001, дозволяє підвищити якість продукції, знизити витрати та зміцнити позиції на конкурентному ринку.

Література

1. Медвідь Л.Г., Міценко Н.Г., Черкасова С.В. Класифікація витрат на якість продукції для обліку та контролю в системі управління якістю виробничого підприємства. Вісник ЛТЕУ «Економічні науки». URL: <http://journals-lute.lviv.ua/index.php/visnyk-econom/article/view/1073> (дата звернення 19.10.2024).
2. Шорнікова, С., Підпригора, Ю., & Топчій, Н. (2023). Якість продукції як об'єкт управління на виробництві. Використання системи управління якістю. Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка, (18), 162-169. URL: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2023.18.18>

Поляков М. А.

кандидат економічних наук
Класичний приватний університет,
м. Запоріжжя

ФУНКЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙ У РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Обґрунтування важливості інвестицій як основного чинника економічного зростання та трансформації національної економіки є актуальним викликом сьогодення. У сучасних умовах глобалізації, швидких технологічних змін та зростаючої конкуренції між країнами, модернізація економіки стає ключовим завданням для більшості держав. Це передбачає не лише оновлення виробничих потужностей та впровадження новітніх технологій, але й покращення інфраструктури, підвищення якості людського капіталу та створення сприятливих умов для розвитку інновацій.

Інвестиції відіграють критичну роль у реалізації цієї стратегії модернізації, виконуючи кілька важливих функцій. По-перше, вони забезпечують фінансову підтримку для оновлення основних засобів виробництва та розвитку нових галузей, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності національної економіки. По-друге, інвестиції стимулюють інноваційну діяльність, що є основою для створення додаткової вартості та зростання продуктивності праці. По-третє, вони сприяють структурним змінам в економіці, переміщуючи ресурси у високоефективні сектори, що відповідають світовим тенденціям.

Таким чином, інвестиції виконують комплексну функцію у процесі модернізації національної економіки, сприяючи як її економічному зростанню, так і адаптації до нових умов глобального ринку. У цьому контексті вивчення їх ролі є необхідним для розробки ефективних стратегій економічного розвитку та підвищення рівня добробуту країни [1].

Дослідження функцій інвестицій у реалізації стратегії модернізації національної економіки зумовлене глобальними викликами та тенденціями, що визначають розвиток сучасних економік. Зміна економічного ландшафту під впливом технологічних інновацій, глобалізаційних процесів та нестабільності на світових ринках вимагає від національних економік активних модернізаційних заходів, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності, створення умов для стійкого економічного зростання та покращення добробуту населення.

Інвестиції є ключовим інструментом, який сприяє забезпеченню економічного зростання та підвищенню продуктивності. Вони створюють можливості для технологічного оновлення, стимулювання інноваційної діяльності та розвитку пріоритетних галузей, що відповідають потребам національної економіки у швидкій адаптації до змін на світових ринках. Водночас, в умовах обмеженості ресурсів та конкуренції за залучення капіталу серед країн, актуальним є дослідження ефективності використання інвестицій для досягнення стратегічних цілей.